

תכלה שנה וזריקותיה

הקאמבק של זדורוב, המהפך של הבוסטר וביטול החופשה באפגניסטן: נבחרי תשפ"א שלי

המנהיג החשוב בעולם, ג'ו ביידן, הוא עולל בן 79.

זריקת השנה

על התואר הזה התחרו החיסון הראשון, השני והשלישי נגד קורונה, כשהחיסון הישן והטוב נגד שפעת משתרך הרהק מאחור. אחד מהם יוכתר כזריקת השנה, לפחות עד שיתברר מה בדיוק קרה בפרידה של נועה תשבי ובעלה, ומי שם זרק את מי. כרגע הפייבוריטית לזכייה היא הבוסטר, שמוכילה גם בקטגוריית מהפך השנה. עד לא מזמן, בוסטר עוד היה סתם כיסא לתינוק, והיום הוא כבר זריקה שאמורה להציל ממגיפה עולמית. בקטגוריה הזאת התחרתה גם המילה דלתא, שהיתה מוכרת לקהל הישראלי כמותג תחתונים טרנדי, ועכשיו היא וירוס קטלני. נותר רק לקוות שלא נגלה שהווירוס פוגע בנו באזורים שמוגנים על ידי תחתונים.

תגלית השנה

בתואר הזה זוכה ללא ספק המילה מועבט. רבים מנסים לה- עמיד פנים שהם הכירו את המילה גם לפני הלהיט, אבל ברור שהיחידה שידעה על קיומה היא עדן בן זקן. מדובר בביטוי שהכי קל להגדיר אותו כרגע בזמן: הרגע בחתונות שבו מת- חילה מוזיקה שגורמת לבני ה-50 ומעלה לברוח הביתה.

מתחשבי השנה

אלה, כמובן, המורים שבחרו לא להתחסן, בגלל שהם מכחי- שי קורונה או לפחות טרחני קורונה – כלומר, כאלה שאוהבים להתווכח כל היום על המחלה במקום להקשיב למה שאומרים המומחים. לא ברור על סמך איזה מידע מדעי בחרו אותם מורים לא להתחסן, אלא אם הגיע לידיהם מחקר שמוכיח שהחיסון גורם לתופעת לוואי של מעבר העיניים לגב.

פרידות השנה

השנה הלכו מאיתנו כמה אנשים גדולים, מוכרים וחשובים – כמו צבי שיסל, עמרי ניצן, רוני דניאל, שגי אבן, ליאור ייני, יגאל תומרקין, דני קרוון, ג'קי מיסון וצ'ארלי ווטס מהאבנים המתגלגלות. לכתם של תומרקין וקרוון, שיצירתם כללה גם הקמת אנדרטאות חשובות, מבשרת מחסור בתחום בשנה הבאה, כך שאם יש לכם ילד במערכת החינוך – תשכנעו אותו לדרת מהשטויות של ההייטק וללכת ללמוד במגמת בניית אנדרטאות.

הפריט האופנתי של השנה

כאן אין בכלל תחרות. הפריט שכבש את כל העולם, ללא הברדל רת, גזע וגודל אוזניים, היה מסיכת הקורונה. מעבר לסגולותיה הבריאותיות, המסיכה התגלתה כיעילה ברגעים שבהם אתה לא מזהה מישהו שאתה מכיר, ויכול להאשים אותה בזה; ברגעים של שיחה עם מישהו משעמם, שבהם ניתן לפהק באופן דיסקרטי; או כשמישהו מספר בדיחה מטומטמת ולא נעים לך לא לצחוק.

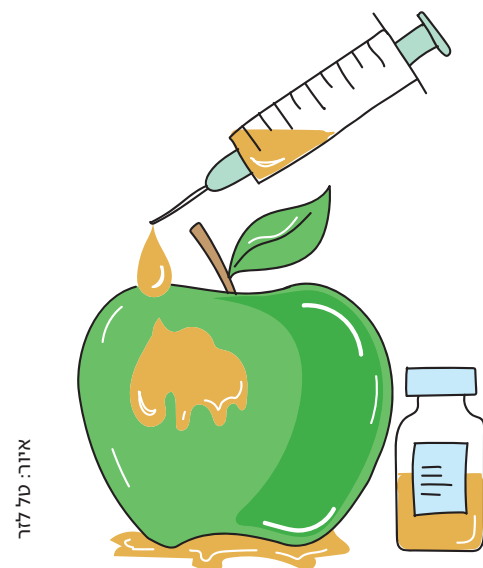
אנחנו, הישראלים, אומה שתמיד התבלטה בחוש אופנתי מפותח וייחודי, אימצנו, מטעמים אסתטיים כמובן, את לבי- שת המסיכה על הסנטר בלבד, ואם אתם ממש רוצים לצאת מקוריים, תתלו אותה על האוזן, כנראה בהנחה שאף וירוס לא ירצה להתקרב למישהו שנראה כל כך מגוחך. מי שפחות התחברו לאופנה הזו הם תושבי פרס חנה, שבאופן כללי פחות מאמינים בפתרונות רפואיים שלא כוללים כורכום. ✖

yairn@israelhayom.co.il

רק להפריד את תיירי ההשתלות ממרכזי הבילוי הרגילים. יהיה לא נעים אם במסיבה באחד ממועדוני הרמבטיקו מישוהו ינסה לשבור צלחת על ראש של מושתל טרי. הכוכבת החדשה של חבילות הנופש מישראל היא דובאי, שהפכה לתגלית השנה של הישראלים, וצפויה בשנה הקרובה לזכות בקטגוריית "המאוכזבת הגדולה מהישראלים", בעיקר אחרי שיעשו שם ספירת מלאי של הברזים במלונות הפאר ושל ערכות הקריוקי שנזרקו לבריכה.

שופוני השנה

על התואר הזה התחרו אלה שהספיקו להוציא 5,000 שקל ללילה על המלון החדש בשחרות. אם דוד בן גוריון היה שומע על התעריפים האלה, הוא בטח היה מתהפך בקברו ומבקש שיעשו לו מסאז' תאילנדי גם בבטן. לחילופין, היו את אלה שהלכו על משהו סולידי ולקחו את המשפחה לסופ"ש באילת, במחיר השווה לכל חולה נפש של 30 אלף שקל.

איור: טל לור

אבל בתואר הנכסף זוכים אלו שקנו מכונת טסלה. בעלי הרכב החשמלי והטרנדי מתהדרים בהילת שופוני כפולה – לא רק שהם מצהירים על עצמם כמיליאנים שקנו אוטו יקר, הם גם משחקים אותה שאכפת להם מזיהום כדור הארץ ומאיכות הסביבה, כאילו הם גרטה תונברג עם רישיון. כדאי להם רק לקחת בחשבון שאנחנו בישראל, וייתכן שבקרוב חברת החשמל תבהיר שהמונופול שלה בתחום החשמל תופס גם על מכונות חשמליות, והוועד יכריז שהוא משבית את כל המכונות עד שתיענה דרישתו שכל עובר יקבל טסלה חינם.

מי שלקחו את הקטגוריה הזאת שלושה צעדים קדימה הם ג'ף בוס, אילון מאסק וריצ'רד ברנסון, המיליארדרים שטסו לחלל בחלליות פרטיות. הם זכו במקום הראשון בקטגוריה נפרדת משל עצמם: השדרוג הכי יקר בטיסה.

גיל השנה

בניגוד לאמרה שהעולם שייך לצעירים, השנה למדנו שה- חיים מתחילים בגיל 80. הקשישים היו הראשונים לקבל את החיסונים, מה שאיפשר להם לחזור לבלות לפני כולם. גם

חברים יקרים, אם לא חשתם את רוחות השנה הח- דשה, שנת תשפ"ב שכבר בפתח, יחד עם נשימותיה האחרונות של תשפ"א – כנראה שיש לכם מסיכה על האף, או שאיברתם את חוש הריח, וכדאי שתלכו להיברק. השנה העברית, שרובנו לא ממש חיים לפיה ולא אומרים "דבר איתי בכסלו" או "זה האלול הכי חם שאני זוכר", עומדת להסתיים, וכמו אחרי כל ביקור במוסך, צריך לברוק "מה היה לנו שם".

אז קבלו את נבחרי השנה שלי, שנקבעו בהליך מסודר על ידי ועדה בלתי תלויה ובלתי קיימת שכללה אותי עם המזגן בסלון.

קאמבק השנה

על התואר הזה התחרו כמה אנשים, שחזרו אלינו אחרי שכבר כמעט נעלמו מהתודעה. לראש הממשלה נפתלי בנט, שלפני שנה ומשהו בקושי עבר את אחוז החסימה, יש היום יותר מאבטחים מאשר מצביעים שהיו לו אז. בשנה שעברה הוא היה מקסימום מועמד בקטגוריית "סופר השנה" על ספרו "איך לנצח מגיפה", והעובדה שהשנה הוא כבר נלחם במגיפה מכיסא ראש הממשלה מוכיחה שזה לא נכון שבישראל כבר לא מעריכים סופרים, ושגם מכתביה אפשר להגיע רחוק. מועמד נוסף בקטגוריית המתקאמבק הוא בוז' הרצוג, שחזר מהסוכנות היהודית היישר לבית הנשיא. ההחלפה של רובי בבוז' מוכיחה שאין דבר שאוהבים אצלנו יותר מכינויי חיבה, אז אל תתפלאו אם אחרי רובי, בוגי, ביבי ובוז', המנהיג הבא שלנו יהיה שאבי מפרפר נחמד (שגם היא עושה קאמבק). האסיר רומן זדורוב לא רק חזר הביתה, אלא גם עשה קא- מבק לוירת הפשע (שלא לגמרי ברור מי בדיוק ביצע) כשחזר לגור בקצרין. חוץ מזה הולך להיות לו משפט חוזר, שגם זה סוג של קאמבק. בינתיים הוא במעצר בית, מה שיקשה עליו לחזור לעבודתו הקודמת כשיפוצניק, אלא אם הלקוחות יגיעו אליו הביתה עם קיר הגבס השבור שלהם.

הטרנד הלוהט של השנה

בקטגוריית הטרנד הלוהט של השנה התחרו החום המטורף של הקיץ הזה והחול הלוהט בים, שלא מאפשר צעידה בלי כפכפים. אך הזוכות בקטגוריה הן השריפות המטורפות שנראו בהרי ירושלים, בארה"ב ובטורקיה, במסגרת המשבר האקולוגי שהופך את כדור הארץ ללוקיישן לוהט מדי.

ההחלטה הפוליטית המבריקה

בקטגוריה הזאת התמודדו לא מעט פוליטיקאים. בפולי- טיקה צריך לפעמים להסתכל כמה שנים קדימה, כדי לראות אם ההחלטה שהתקבלה היתה נבונה, אבל בשלב הזה, הזוכה הוא הח"כ לשעבר עופר שלח, שקלט לפני כולם שהוא עומד להיות שר בכיר בממשלה עתידית, וכדי לסכל את המהלך הקדים תרופה למכה ויצא לדרך עצמאית בתזמון מושלם שהשאיר אותו בלי מפלגה ובלי חברים.

אתר התיירות של השנה

אם לא די בכך שהקורונה סגרה בפנינו שלל יעדים לחופשה, בחודש האחרון ירדה מהפרק גם האופציה הקוסמת של חופשה באפגניסטן. אלא אתם בעניין של אטרקציות כמו סקילת נשים. בשנה שבה רוב המדינות הפכו לאדומות, מי שלקחה את כל הקופה של התייר הישראלי היתה יוון, שגנבה מטורקיה את הכתר ואת גונבי המגבות הישראלים. אם היוונים רוצים להגביר עוד יותר את זרם המבקרים מישראל, אני מציע להם להיכנס גם לנישה הטורקית של תיירות השתלות שיעה. כדאי